

N:o 100.

Uppläst och godkiänd hos Första Kammaren den 20 maj 1892.
 — — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående villkoren för försäljning af bränvin.

(Bevillingsutskottets betänkande n:o 10.)

Till Konungen.

Uti en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 54) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga i propositionen framställt förslag till förändrad lydelse af §§ 4, 9 och 42 i förordningen den 31 december 1891, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker.

Beträffande det i förevarande Eders Kongl. Maj:ts proposition framställda förslag, som omfattar nya bestämmelser i §§ 4 och 42, har detsamma icke blifvit af Riksdagen antaget.

Deremot har Riksdagen godkänt den af Eders Kongl. Maj:t i propositionen föreslagna ändring i § 9; och skall sålunda § 9 uti förenämnda förordning erhålla följande förändrade lydelse:

»§ 9.

1. De i § 8 mom. 2 — — — — — eller förkasta.

2. Uppstår i stad fråga att åt särskildt inom staden för ändamålet bildadt bolag öfverlåta all den minuthandel med och utskänkning af bränvin, hvilken eljest skall, enligt näst föregående moment, å auktion utbjudas, må magistraten genom minst en månad förut utfärdad offentlig kungörelse inom viss utsatt tid infordra skriftliga, förseglade anbud å sådan minuthandel och utskänkning. Inkomna anbud, som böra åtföljas af bolagets stadgar, öppnas, sedan den utsatta tiden tilländagått, af magistraten och granskas af denna myndighet, hvilken, efter det stadsfullmäktige eller, der sådana ej finnas, allmän rådstufva blifvit hörde, insänder handlingarna jemte eget utlåtande till Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som med afseende å ej mindre bolagens lämplighet än äfven den erbjudna afgiftens belopp samt förhållandet mellan nämnda afgift och det litertal bränvin, bolaget anses kunna afyttra, eger anbuden antaga eller förkasta. Sådant anbud får dock icke antagas, om afgiften är lägre, än sammanlagda beloppet skolat, enligt § 17, minst utgöra, i fall försäljningsrättigheterna varit åt särskilda personer upplåtna; och må magistraten, om gjordt anbud antages, med bolaget sluta aftal för den af Kongl. Maj:ts befallningshafvande bestämda tid; skolande i annan händelse, äfvensom då af bolag gjordt anbud icke före juni månads utgång blifvit pröfvadt, förfaras såsom i mom. 1 stadgadt är.»

Riksdagen får derjemte härmed anmäla, att vid granskning af förordningen den 31 december 1891, angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, i öfriga delar Riksdagen funnit anledning till det beslut, som härnadan omförmäles.

Uti förordningens § 28 mom. 2 stadgas: »Bränvin må å försäljningsställe icke utlemnas till den, som är rusig, ej heller å utskänkningsställe till minderårig».

Sedan Riksdagens uppmärksamhet blifvit fäst på nödvändigheten att i lagstiftningen införa förbud mot utlemnande af bränvin till minderårig jemväl från utminuteringsställe, har Riksdagen för sin del beslutit, att ifrågavarande moment skall erhålla följande ändrade lydelse:

»Bränvin må å försäljningsställe icke utlemnas till den, som är rusig, ej heller till minderårig.»

Med hemställan om Eders Kongl. Maj:ts godkännande af sist-
omförmälda beslut, får Riksdagen tillika anhålla, det täcktes Eders
Kongl. Maj:t låta till allmän efterrättelse kungöra de sålunda beslutade
ändringarne i förordningen den 31 december 1891, angående vilkoren
för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa
drycker.

Stockholm den 20 maj 1892.

Med undersätlig vördnad.

N:o 101.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 maj 1892.
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående stämpelafgiften.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 16.)

Till Konungen.

Med anledning af derom gjorda framställningar har Riksdagen
funnit sig böra vidtaga här nedan omförmälda ändringar i förordningen
angående stämpelafgiften den 5 september 1890.

Enligt gällande stämpelförordning eger frihet från stämpel å stats-
myndigheters expeditioner rum i, bland annat, bevillningsmål. Då Riks-
dagen ansett att mål, afseende tillämpning af förordningen angående
mantals- och skattskrifningarnes förrättande den 20 juli 1861, lämpligen
böra i förevarande hänseende likställas med bevillningsmål, har Riks-
dagen beslutit, att andra stycket af § 7 i förordningen angående stämpel-
afgiften den 5 september 1890 skall erhålla följande förändrade lydelse: